

„Jedenáct neúspěchů je až dost,“ pokračovala Schwanguová.

Lucillová pohlédla Schwanguové do vrásčité tváře a najednou jí napadlo: *Jednou i já možná budu stará a scvrklá. A možná budu mít taky mocné postavení v Bene Gesseritu.*

Schwanguová byla drobná žena s mnoha známkami svého věku, který strávila cele ve službách Sesterstva. Lucillová z vlastního předběžného studia věděla, že konvenční černé roucho Schwanguové skrývá hubenou postavu, kterou kromě jejích akolytek-oblékaček a mužů, kteří s ní plodili, viděl jen málokdo. Schwanguová měla široká ústa a jejich spodní ret byl scvrklý vráskami, které se táhly až na vyčnívající bradu. Chování měla tak úsečné a strohé, že ho nezasvěcení často zaměňovali za hněv. Velitelka Pevnosti na Gammu byla ještě uzavřenější než většina Ctihodných matek.

Lucillová si – pokolikáté už? – přála, aby znala celý dosah projektu gholu. Tarazová ale dost jasně vytyčila hranici: „Schwanguové nevěř v ničem, co se týká bezpečnosti gholu.“

„Myslíme si, že většinu z těch předchozích jedenácti zabili sami Tleilaxané,“ pokračovala Schwanguová. „To by nám samo o sobě mělo něco napovědět.“

Lucillová se přizpůsobila chování Schwanguové a zaujala postoj tichého a skoro lhostejného vyčkávání. Její chování říkalo: „Možná jsem mnohem mladší než ty, Schwanguová, ale i já jsem plnoprávná Ctihodná matka.“ Cítila na sobě její pohled.

Schwanguová samozřejmě viděla hologramy téhle Lucillové, ale takhle z masa a kostí byla ta žena mnohem znepokojivější. Byla to vtiskovatelka s nejlepším výcvikem, o tom nebylo pochyb. Modromodré oči nezakryté čočkami propůjčovaly Lucillové pronikavý pohled, který se hodil k dlouhému oválnému obličejí. Když shrnula kapuci černé aby dozadu jako teď, ukázaly se hnědé vlasy, stažené do těsného uzlu a pak padající dolů po zádech. Ani to nejtuzší roucho nemohlo docela skrýt štědrá prsa Lucillové. Byla z genetické linie proslavené svou

mateřskou povahou a už Sesterstvu porodila tři děti, dvě od stejného otce. Ano – hnědovlasá, okouzlující, s plnými nadry a mateřským založením.

„Mluvíš málo,“ podotkla Schwanguová. „Z toho soudím, že tě Tarazová přede mnou varovala.“

„Máš důvod věřit, že se assassinové pokusí zabít i tohle dvanáctého gholu?“ zeptala se Lucillová.

„Už se o to pokusili.“

Zvláštní, že mě při úvahách o Schwanguové pořád napadá slovo „kacířství“, pomyslela si Lucillová. Může mezi Ctihodnými matkami vůbec existovat kacířství? Náboženské podtóny světa jí v souvislosti s Bene Gesseritem připadaly nemístné. Jak může vzniknout kacířské hnutí mezi lidmi, kteří mají vůči všemu náboženskému výsostně manipulativní postoj?

Lucillová se podívala dolů na gholu, který zrovna udělal celou sérii hvězd za sebou, až se nakonec vrátil na místo, odkud začal, a díval se na obě pozorovatelky u zábradlí.

„Jak hezky se předvádí!“ ušklíbla se Schwanguová. Starý hlas nedokázal docela zakrýt divokost.

Lucillová se podívala na Schwanguovou. *Kacířství. Odštěpenectví* nebylo to správné slovo. Opozice nevyšťihovala to, co z té staré ženy cítila. Tohle bylo něco, co mohlo otrást Bene Gesseritem. Vzpoura proti Tarazové, proti Ctihodné matce představené? Nemyslitelné! Matky představené mají pravomoc monarchů. Jakmile Tarazová přijme rady a doporučení a *pak* se rozhodne, jsou všechny Sestry zavázány k poslušnosti.

„Není čas vytvářet nové problémy!“ řekla Schwanguová.

Bylo jasné, co tím chce říct. Lidé z Rozptylu se vrátili a záměry některých ze Ztracených ohrožovaly Sesterstvo. *Ctěné matre!* Jak podobné to bylo slovům „Ctihodné matky“.

Lucillová se odvážila vypustit pokusný balonek: „Takže ty myslíš, že bychom se měly soustředit na problém těch Ctěných matre z Rozptylu?“

„Soustředit? Pche! Nemají naše schopnosti. Neproka-